

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-659/17, Vallina Fonseca mod SRB.

Sag anlagt den 9. oktober 2017 — Havenbedrijf Antwerpen og Maatschappij van de Brugse Zeehaven mod Kommissionen

(Sag T-696/17)

(2017/C 412/53)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Havenbedrijf Antwerpen NV (Antwerpen, Belgien) og Maatschappij van de Brugse Zeehaven NV (Zeebrugge, Belgien) (ved advokaterne P. Wytinck, W. Panis og I. Letten)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgenes påstande

- Det fastslås, at annulationsøgsmålet kan antages til realitetsbehandling.
- Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 5174 final af 27. juli 2017 vedrørende den i Belgien gennemførte støtteordning nr. SA.38393 (2016/C, ex 2015/E) — beskatningsordning for havnene i Belgien annulleres.
- Subsidiært indrømmes en overgangsperiode indtil det tidspunkt, hvor Kommissionen har afsluttet sin undersøgelse af skatteordninger for forskellige havne i EU, og i hvert fald af et helt års varighed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og 296 TEUF
 - Kommissionen har tilsidesat artikel 107 TEUF, idet den med urette har fundet, at der er tale om et »marked«, hvor havnemyndighederne udbyder deres tjenesteydelser.
 - Havnemyndighedernes hovedaktiviteter, dvs. at give adgang til havnen og at stille grundstykker til rådighed gennem domænekoncessioner, er aktiviteter, der efter deres art ikke er økonomiske. Under alle omstændigheder har Kommissionen ikke givet en tilstrækkelig begrundelse for, at den har konkluderet det modsatte, og har dermed tilsidesat artikel 296 TEUF.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 197 TEUF, idet Kommissionen med urette har kvalificeret foranstaltningen som selektiv.
 - Det udgør ikke en fravigelse af »referencesystemet« at underlægge havnemyndighederne skatteordningen for juridiske personer, eftersom beskatningen af juridiske personer i sig selv udgør et referencesystem. Det forhold, at havnemyndighederne underlægges skatteordningen for juridiske personer, kan forklares med, at administrationen af havnene som offentlige områder er en offentlig opgave, der ikke er undergivet selskabsbeskatning. Havnemyndighederne varetager fortsat i det væsentlige en offentlig tjeneste uden gevinst for øje, på de vilkår lovgiver har fastsat og under forvaltningens kontrol.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, idet fravigelsen af referencesystemet under alle omstændigheder er berettiget.

- Selv hvis selskabsbeskatningen må betragtes som referencesystemet i Belgien (*quod non*), er det berettiget ikke at underlægge havnemyndighederne dette system. Dette følger af skattesystemets overordnede sammenhæng såvel som af den omstændighed, at sagsøgerne ikke befinder sig i en faktisk og retlig situation, der kan sammenlignes med situationen for de virksomheder, som er undergivet selskabsbeskatning. Desuden ville det have en straffende virkning at underlægge havnemyndighederne selskabsbeskatning.
4. Fjerde og subsidiære anbringende vedrørende en anmodning om, at der indrømmes en overgangsperiode indtil det tidspunkt, hvor Kommissionen har afsluttet sin undersøgelse af skatteordninger for forskellige havne i EU, og i hvert fald af et helt års varighed.
- I sagen mod Nederlandene har Kommissionen givet den nederlandske lovgiver et helt år til at tilpasse sin lovgivning og har derfor også givet et år til de berørte havne, således at de kan forberede sig på den nye situation. Intet forhold berettiger, at sagsøgerne skal indrømmes en kortere frist til at tilpasse sig den nye situation.
 - Under alle omstændigheder fremmer det ikke retfærdige konkurrencevilkår for havnene (eller havnemyndighederne) at forbyde foranstaltningen i én medlemsstat, mens havne i andre medlemsstater fortsat kan nyde godt heraf. I stedet for at fjerne en ulighed er det derimod netop en ulighed mellem havnene i de forskellige medlemsstater, der hermed skabes.

Sag anlagt den 11. oktober 2017 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-699/17)

(2017/C 412/54)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 af 31. juli 2017 om fastsættelse af BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU for så vidt angår store fyringsanlæg, meddelt under nummer C(2017) 5225, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 16, stk. 4 og 5, TEU sammenholdt med artikel 3, stk. 2 og 3, i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF: Den anfægtede afgørelse er blevet vedtaget under anvendelse af en ugyldig metode til beregning af kvalificeret flertal.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 3, nr. 10) og 13), i direktiv 2010/75/EU sammenholdt med bilag III hertil og af gennemførelsesafgørelse 2012/119/EU: De med BAT forbundne emissionsværdier er blevet fastlagt på grundlag af forkerte og ikke-repræsentative data.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet (artikel 5, stk. 4, TEU) sammenholdt med artikel 191, stk. 2, TEUF: Der er blevet fastlagt for høje BAT-forbundne emissionsværdier, som ikke er forholdsmæssige og egnede med henblik på at opnå de tilsigtede fordele og mål; desuden er der ikke blevet gennemført nogen konsekvensanalyse vedrørende den anfægtede afgørelse.